

Příloha k protokolu o SZZ č.

Jméno: **Bc. Lucie Csuláková**

Vysoká škola: **Jihočeská univerzita v Č. Budějovicích**

Filozofická fakulta

Ústav bohemistiky

Datum odevzdání posudku: **25. 8. 2017**

Obor: **uČJL-uD**

Vedoucí diplomové práce:

PhDr. Štěpán Balík, Ph.D.

POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE

Mluva na Chodsku ve třech generacích

Lucie Csuláková v diplomové práci analyzuje běžnou mluvu v svém rodném kraji. Je příznačné, že si pro svoji sondu vybírá v první řadě respondenty ne přímo z Domažlic, u nichž jsou nářeční jevy – jak sama konstatuje na s. 8 – setřené, ale z okolních vsí. Fonetický a morfologický rozbor se zaměřuje na řeč mluvčích spjatých s Postřekovem. V lexikální části rozšiřuje sondu na dvacet osob z této obce, ale i dalších chodských lokalit (Chrastavic, Bořic, a také samotných Domažlic).

Za výtečnou považují zvláště část teoretickou a metodologickou (včetně praktické metodiky). Autorka zde umně kompiluje široký vějíř dosavadního dialektologického poznání (Jindřich, Lamprecht, Bělič, Voráč, Cuřín, Balhar, Holub, včetně nejnovějších publikací Bogoczové a Cvrčka). Praktická část a závěr jsou zdařilé zvláště v pasážích, ve kterých autorka jevy komentuje, dokládá dosavadní charakteristiku jevů včetně informace o izoglosách (podle ČJA) nebo ve kterých srovnává svá excerpta (např. lexikalizované *mušet* – s. 45 či dlužení kmenotvorných přípon v infinitivech a l-ových participiích – typ *křičil* – s. 43) s výsledky sond obsaženými v BP a DP Jany Jindrové (Domažlicko), Davida Franty (Poleň) a Evy Sommerové (Bolešiny). Jako nadprůměrné hodnotím také některé pasáže týkající se zvláštního postavení Domažlicka v rámci jihozápadočeské podskupiny (např. setření rozdílu mezi G. a D. / L. sg. f. tvrdého zájm. a adj. skloň. – s. 48).

Přestože je předložená analýza nářečních prvků ve většině případů precizní, dovoluji si upozornit na některé spíše drobné věcné nedostatky: Příklad *zejtra* pro diftongizaci *ý/i* na *ej* na s. 27 je chybný (viz etymologický slovník). Formy G. pl. rodinných jmen (*u Psutků* – s. 48), které autorka zařazuje mezi jevy jihozápadočeské, nelze na rozdíl od N. pl. (*Hančičáků* – tamtéž) považovat za tvary jednoznačně teritoriálně vymezené. Tvary *sou, ste* (s. 51) jsou ortoepické, tedy spisovné. Slovesné tvary *dou, nejsou, sou* apod. nelze považovat za projev jihozápadočeský, ale obecněčeský (srov. s. 57, 63). Kvantita 1. p. pl. mužského rodu (např. *chlapci*, s. 47) je typická pro celou jihozápadočeskou oblast, a to dokonce dodnes i s přesahem do podskupiny českomoravské (Valentová 2016; BP). Nejedná se tedy pouze o západočeský jev, jak uvádí autorka. Csuláková v závěru tvrdí, že silně uzavřená výslovnost dvojhlásky byla zaznamenána jen u nejstarší generace (s. 81). Tvar *lúkú* je však přítomen také v přepisu střední generace (s. 93, ř. 148).

Rád bych se ještě zeptal na metodologickou stránku práce. Jedna z mluvčích střední generace nepochází přímo s Chodska, i když v Postřekově dlouhodobě žije. Měl tento fakt na výsledky výzkumu nějaký vliv? Vyskytují se u této mluvčí nějaké chodské rysy?

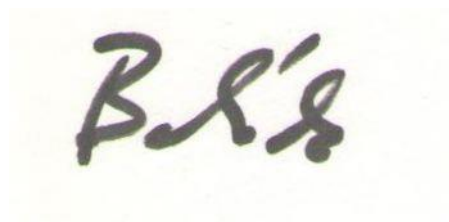
V části vycházející z dotazníku bohužel chybí detailnější informace o frekvenci použití jednotlivých slov. Komentář k nim se vyskytuje jen někde (například výborné rozvrstvení podle generací na s. 73 – otázka č. 23 s výsledky: *krajon // verzatilka // pentilka / mikrotužka*)

Na s. 74 Czuláková píše o výrazu *štěpka*, který v ČJA není uveden. Mohla by na příkladu otázky č. 33 s výsledky: *špánek / tříška / štěpka* takový shrnující komentář během obhajoby učinit? Doplněte – prosím – informaci o frekvenci a generačním kontextu u slovesa *kálat*. (otázka č. 79 na s. 78). Doporučuji také, aby autorka k práci ještě připojila CD (2x) s dotazníky, které vyplňovala elektronicky. Jak by autorka charakterizovala tvar přítomný v přepisu *s počátku* (ř. 149)?

Co se týče formální stránky práce, nemám zásadnějších výtek. Úroveň výkladového stylu je příkladná, text je téměř bez stylistických a pravopisných chyb či překlepů. Drobné nedostatky spatřuji v aplikaci citačních norem (kolísání mezi citováním zkráceným a pod čarou v lexikografickém oddílu – na rozdíl od většiny literatury na ČJA je odkazováno zkráceně do textu (např. s. 64) – a také v závěrečné bibliografii (časopisecké články mezi monografiemi). Při tisku práce došlo bohužel k posunutí řádků v příloze a odkazy na ně v praktickém oddíle neodpovídají skutečnosti.

Czuláková prokázala dobrou znalost dialektologické literatury a předložila ve své sondě podnětné výsledky týkající se jak stírání nářečí (kupř. již jen pasivní znalost *kolmahy*), tak i specifík obecně českých, jihozápadočeských, západočeských, a dokonce i chodských (*storola, náše* – s. 43, *řect, lúku* – s. 44; *takovij, teki* – s. 45; *do práci* – s. 56). Její diplomovou práci rád **doporučuji** k obhajobě.

Návrh na klasifikaci diplomové práce: **v ý b o r n ě**

.....
podpis vedoucího diplomové práce

V Českých Budějovicích dne 25. srpna 2017

Stupeň klasifikace:	v ý b o r n ě	velmi dobře	dobře	nevyhověl
---------------------	---------------	-------------	-------	-----------

*) Nehodící se škrtněte